

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 3321/2020
24.02.2021. године
Београд

Врховни касациони суд у већу састављеном од судија Весне Поповић, председника већа, Зоране Делибашић и Гордане Комненић, чланова већа, у правној ствари тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Милош Милошевић, адвокат из ..., против туженог ЈКП „Градска чистоћа“ Београд, чији је законски заступник Градско правобранилаштво Града Београда, ради поништаја решења о отказу, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 550/20 од 21.02.2020. године, у седници одржаној 24.02.2021. године, донео је

РЕШЕЊЕ

УКИДАЈУ СЕ пресуда Апелационог суда у Београду Гж1 550/20 од 21.02.2020. године и пресуда Првог основног суда у Београду П1 3564/18 од 18.09.2019. године и предмет враћа првостепеном суду на поновно суђење.

Образложење

Пресудом Првог основног суда у Београду П1 3564/18 од 18.09.2019. године, ставом првим изреке усвојен је тужбени захтев тужиоца па је поништено решење туженог бр. .. од 03.03.2016. године и обавезан тужени да тужиоца врати на рад. Ставом другим изреке обавезан је тужени да тужиоцу на име изгубљене зараде у периоду од марта 2016. године до маја 2017. године исплати појединачне месечне износе са законском затезном каматом, ближе одређено у овом ставу изреке. Ставом трећим изреке обавезан је тужени да у корист тужиоца уплати доприносе за ПИО и то ПИО фонд запослених, Филијала за град Београд, на зараду из претходног става изреке. Ставом четвртим изреке обавезан је тужени да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка од 174.000,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж1 550/20 од 21.02.2020. године, ставом првим изреке одбијена је као неоснована жалба и допуна жалбе туженог и потврђена првостепена пресуда. Ставом другим изреке одбијен је захтев туженог за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужени је изјавио ревизију из свих законских разлога.

Тужилац је поднео одговор на ревизију туженог.

Одлучујући о ревизији у смислу члана 408. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, број 72/11, 55/14, 87/18 и 18/20), Врховни касациони суд је нашао да је ревизија основана.

Према до сада утврђеном чињеничном стању, тужилац је био запослен код туженог на радном месту возача комуналних возила у погону возач смећа – ... . Решењем туженог број .. од 03.03.2016. године тужиоцу је отказан уговор о раду са припадајућим анексима на основу члана 179. став 2. тачка 5. Закона о раду и члана 114. став 1. тачка 2. Колективног уговора, због повреде радне обавезе (незаконито располагање средствима), те је његово понашање такво да не може да настави рад код послодавца. Према разлозима решења, код туженог је установљен систем праћења кретања возила, ради контроле потрошње горива од стране овлашћеног привредног друштва „ФМС“ д.о.о., који омогућава бележење сваког утакања и истакања горива, са подацима о количини, времену и месту утакања и истакања и месту утакања и истакања. У периоду од 28.04.2015. године до 20.12.2015. године извршена је провера возила ГБ .., па је „ФМС“ д.о.о. сачинио извештај 25.12.2015. године према коме је из теретног возила ГБ .. у том периоду истакано гориво 31 пут у укупној количини од 515 литара, са табелом о датуму, времену, локацији возила и количини истаченог горива у литрима, па је утврђено да је тужилац истакао гориво у количини од 515 литара за време рада, у време које је наведено у извештају компаније „ФМС“, из возила којим је управљао и тиме својом кривицом учинио повреду радне обавезе. Тужиоцу је пре отказа уговора о раду достављено упозорење у смислу члана 180. Закона о раду. Из исказа сведока ББ, власника фирме „ФМС“ д.о.о., утврђено је да предузеће „ФМС“ путем уграђених сензора и инсталиране опреме на возилу прати ниво горива у резервоару и код наглих промена то региструје, али не утврђује разлоге због којих долази до истакања горива, да се регистровано утакање и истакање горива може утврдити са 99% сигурности, да уређај који фирма „ФМС“ поставља није потребно посебно атестирати и да поседује лиценцу од „РАТЕЛ“-а.

Полазећи од овако утврђеног чињеничног стања, нижестепени судови су усвојили тужбени захтев са образложењем да је оспорено решење од 03.03.2016. године незаконито, јер тужена није доказала да је тужилац учинио повреду радне обавезе која му је стављена на терет, нити је доказао да је тужилац исказао било какво непоштовање радне дисциплине, односно понашање због кога не може да настави рад код послодавца.

По оцени Врховног касационог суда основано се ревизијом туженог указује да су нижестепени судови погрешно применили материјално право због чега је чињенично стање остало непотпуно утврђено.

У конкретном случају тужилац тражи да се поништи решење туженог од 03.03.2016. године којим је тужиоцу отказан уговор о раду са припадајућим анексима на основу члана 179. став 2. тачка 5. Закона о раду и члана 114. став 1. тачка 2. Колективног уговора, због повреде радне обавезе (незаконито располагање средствима). Наиме, испитујући истинитост чињеничног описа спорног решења од 03.03.2016. године, првостепени суд је спровео доказни поступак читањем писмених доказа, саслушањем тужиоца у својству странке и саслушањем сведока ВВ и ГГ (тужиочевих колега) и ББ (власника фирме „ФМС“). По оцени нижестепених судова из исказа тужиоца и тужиочевих колега је утврђено да тужилац није учинио радње које су му стављене на терет. Међутим, по оцени ревизијског суда овакав закључак

нижестепених судова за сада се не може прихватити. Наиме, из до сада утврђеног чињеничног стања произилази да је код туженог установљен систем праћења кретања возила, ради контроле потрошње горива од стране овлашћеног привредног друштва „ФМС“ д.о.о., да је у периоду од 28.04.2015. године до 20.12.2015. године извршена провера возила ГБ .. којим је управљао тужилац у наведеном периоду, као и да је по сачињеном извештају од 25.12.2015. године из наведеног теретног возила у том периоду истакано гориво 31 пут у укупној количини од 515 литара, са табелом о датуму, времену, локацији возила и количини источеног горива у литрима, те да је гориво истакано за време рада у време које је наведено у извештају компаније „ФМС“, а на основу чега је и донето побијано решење о отказу уговора о раду. Из исказа тужиоца и тужиоцевих колега којима је суд поклонио веру, произилази да камион којим је тужилац управљао никада није ишао ван уобичајене маршруте, да тужилац није сам био у камиону, већ са једним или двојицом колега, да су цео радни дан проводили заједно, те да је након завршетка смене остављао камион у бази где је точилац горива сипао гориво до краја и уписивао количину горива односно потрошњу у току дана, након чега је одлазио кући, као и да је пар пута приметио да нема кључ да затвори чеп од резервоара и да цури гориво, те да је неправилности пријављивао туженом.

Првостепени суд у образложењу своје одлуке интерпретира садржину исказа тужиоца и сведока, након чега закључује да тужилац није својом кривицом извршио повреду радне обавезе у смислу одредбе члана 179. став 2. тачка 5. Закона о раду, због чега је отказ уговора о раду незаконит. По оцени Врховног касационог суда, овакав закључак првостепеног суда који је прихватио другостепени суд, није у корелацији са садржином исказа, а за правилну примену отказног разлога из члана 179. став 2. тачка 5. Закона о раду, потребно је утврдити да ли је тужилац исказао дужну пажњу према средствима за рад у својини туженог, у смислу одредбе члана 15. Закона о раду, будући да из исказа тужиоца произилази да је пар пута приметио да нема кључ да затвори чеп од резервоара и да цури гориво, као и да је наведене неправилности пријављивао туженом, а које околности је тужилац у смислу правила о терету доказивања требало да докаже и које чињенице првостепени суд није утврђивао, те имајући у виду наведено није на несумњив начин утврдио да ли постоји противправна радња запосленог која се може квалификовати као повреда радне обавезе и непоштовање радне дисциплине, због чега су нижестепене пресуде укинуте на основу члана 416. став 2. ЗПП и предмет враћен првостепеном суду на поновно суђење.

У поновном поступку, првостепени суд ће правилном применом материјалног права утврдити чињенично стање, имајући при том у виду примедбе из овог решења, па ће донети нову одлуку о тужбеном захтеву.

**Председник већа-судија
Весна Поповић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић